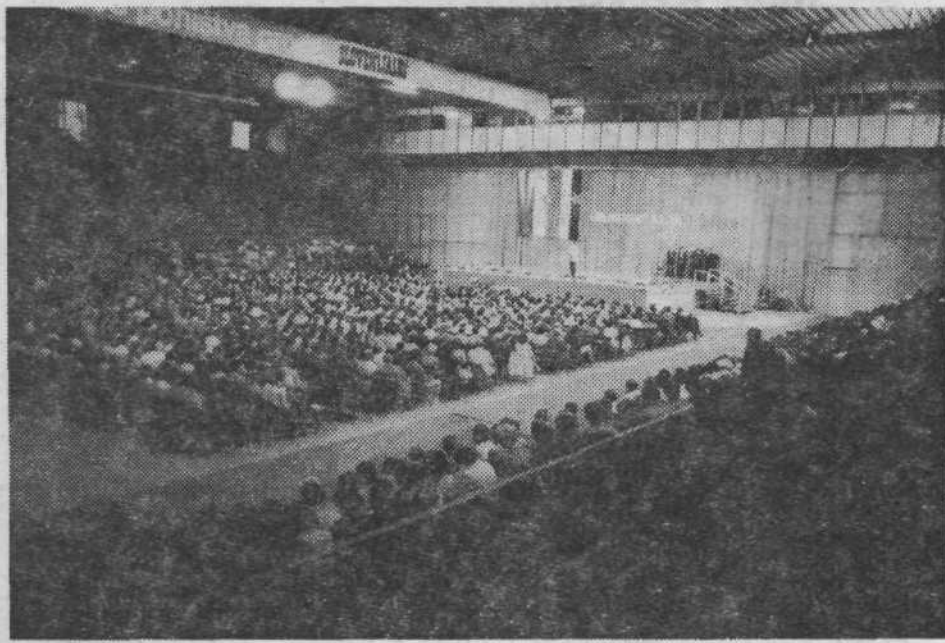

Tisoč Rečanov v Ljubljani

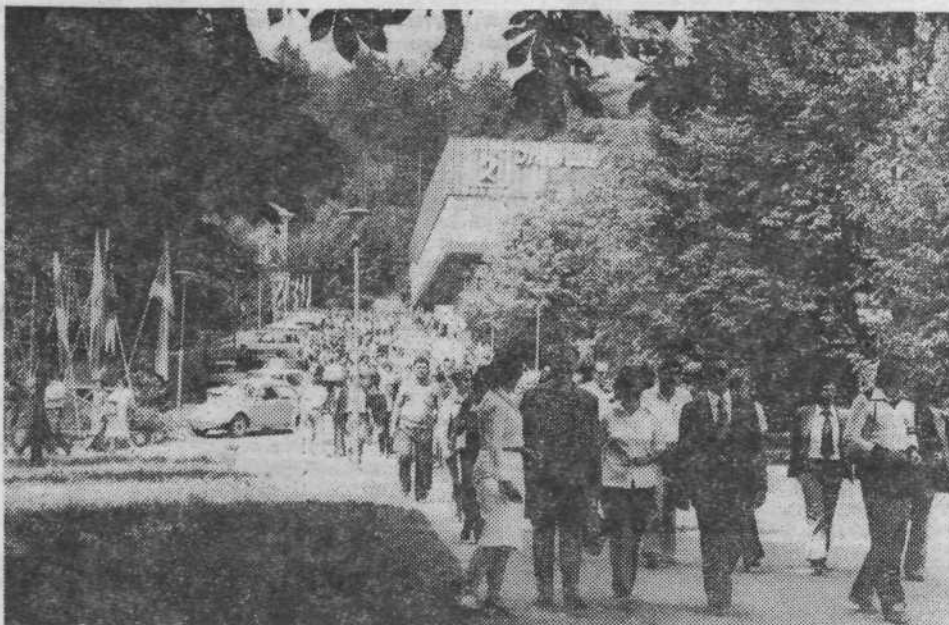
Poleg pogovorov o nadaljnem, še bolj plodnem sodelovanju, predvsem na področju gospodarstva, so se pomerili še v več športnih panogah. Pred razglasitvijo rezultatov pa so za vedro razpoloženje poskrbeli Plansarji.

Hala Tivoli. Del sobotnega dopoldneva so gostje in gostitelji preživeli na kulturni prireditvi. Trinajstim zaslužnim tovarišem in tovarišici pa so ob tej priložnosti predali odlikovanja.

Triindvajset avtobusov s približno tisoč Rečani je to soboto pripeljalo v Ljubljano, na enajsto tradicionalno srečanje pobratenih mest.

Pogled pred Tivolijem po končani prireditvi. V dolgi koloni so se razšli po posameznih organizacijah.

Besedilo in fotografije: ANDREJ SELAN

Na račun političnosti

Videz starih lesenih stopnic, ki vodijo v Atelje za zlatarstvo na Mestnem trgu odvrta vsako misel, da se tukaj dnevno predelajo kilogrami zlata v vsem dobro znane prelepe oblike.

Ljudje v belih haljah sklonjeni nad določeno in dnevno odmerjeno količino plemenite kovine in svetlikajočih se dragih kamnov, letno oblikujejo 80.000 originalnih izdelkov, kar pomeni 30.000.000 dinarjev prometa. Več kot polovica izdelkov krasí kupce zahodnega tržišča — Nemčije, Švedske, Švice, Danske in drugih. Zaradi enotnega nastopa na jugoslovanskem in svetovnem tržišču je pred petimi leti prišlo do združevanja Aurodenta, Ateljeja za zlatarstvo iz Ljubljane, Zlatarstva Trbovlje, Zlatarstva Celje ter Auree iz Celja, v podjetje Zlatarne Celje. Ateljeja za zlatarstvo v Ljubljani se je predvsem usmeril v izdelavo manjših ročnih serij ter unikatov iz plemenitih kovin in dragih kamnov.

»Kolektiv šteje 50 zaposlenih, posebej izučeni in kvalificirani delavci, ki so zelo mladi ljudje (povprečje 25 let) in želijo, da bi čimprej rešili osnovna vprašanja osebnega standarda. Naši delavci so zavzeti za svoje delo, imajo zato tudi dobre poprečne osebne dohodke, dobro razvite medsebojne odnose in nimajo problemov s pojavi nediscipline. Ravno zaradi tega bi morali imeti večje ambicije do razvoja družbenopolitične aktivnosti in vsebinsko bogatejšo samoupravo, kar zaenkrat še šepa. Zaradi tega smo se že pogovarjali na občinskem sindikalnem svetu, nam je dejal direktor Ateljeja dipl. inž. Boris Rahovsky.

»Posebej smo bili »kregani«, ker nimamo osnovne organizacije ZK. Kako naj pridemo do nje, če imamo samo dva člana partije, ki ne moreta biti organizacija, nimata pa komu predlagati tiste, ki bi želeli postati komunisti. Pred leti smo imeli 4 kandidate, ki smo jih predlagali osnovni organizaciji v Celju. Ti pa so nas z vsemi

podatki napotili v krajevne skupnosti kandidatov. Minilo je že nekaj let od tega. Tudi po večkratnih urgencah z naše strani nismo dobili nobenega odgovora. In tako se te stvari vlečejo, ljudje pa izgubljajo voljo, nas je opozoril Miha Srebrnjak, predsednik osnovne organizacije sindikata.

Po njegovih besedah, sindikalna in mladinska organizacija skušata zamašiti vrzel v učnih programih zavodov za redno izobraževanje, saj mladi prihajajo na delovna mesta v večini primerov družbenopolitično neangažirani, celo pasivni do teh dogajanj tako v samem kolektivu kot tudi v svoji širši okolici. Skupne akcije se kažejo v organiziranju rekreacije, raznih športnih tekmovanj, pripravah in izvedbi posameznih samoupravnih dokumentov. Ljudje se vse bolj obračajo z vprašanji in predlogi na sindikat.

Vsebinsko bodo obogatili svoj delovni kolektiv, ko se bodo zavedali, da sindikata in mladinske organizacije ne tvorita samo predsednika, ampak vsi skupaj. Da, tudi s tovrstno aktivnostjo pridobivajo znanje, ki je nujno potrebno za spremljanje vseh tokov in naglih preobrazb naše družbe.

MILENA CAR-DRLJE

Neurejena Slomškova

Ne stanujem v Centru, ampak na Rudniku. Prihajam pa rad v ta predel mesta, v krajevno skupnost Kolodvor, ki je blizu železniške postaje. Ustavim se rad v samopostrežni trgovini Emone in tam po nakupu lahko popijem še skodelico kave, ki jo dobro pripravijo. Tako se nas večkrat zbere družba znancev — upokoencev, ki razpravljamo o naših problemih.

Opažamo, da je Slomškova ulica prometno zelo živahna. Več kot osebnih vozil je tam pešcev, občanov, ki hodijo na delo, oficirjev in miličnikov. Najbolj živahno je pred Upravo javne varnosti, kjer se zbirajo gruče kandidatov, ki opravljajo voziški izpit. Posebno gost promet je v konicah, med 13.30 in 15.30 uro.

Po cestah in pločnikih pa se nabirajo smeti in odpadki, ki

jih nedisciplinirani občani odvržejo kar na tla, namesto v smetnjake. Tudi pločniki so precej slabi, vendar so jih na dveh mestih že nekoliko popravili. V tej ulici je »Resljevi hram« — vedno dobro obiskan in znan po solidni postrežbi, in mlekarna, vse na okoli pa polno smeti. Krajanje negotujejo, ker le poredkoma vidijo kakega delavca »Snage« z vozičkom in metlo, da bi počistil ulico.

Tudi pročelja hiš dajejo zelo slab videz. Na stavbi pred »Resljevim hramom« odpada omet že leto ali dve, ravno tako na stavbi pred mestno elektrarno. Najbolj žalostno pa je, da na oknih in balkonih skorajda ni cvetja in zelenja, za to bi letos, ob stoletnici zakona o čuvanju narave zares morali poskrbeti.

Stanko Skočir

dogovori

glasilo občinske konference SZDL ljubljana-center

Prešernova 26, p. p. 191 — telefon: 312-634 in 315-784 — izhaja štirinajstnevno — Naklada 16.200 izvodov

IZDAJATELJSKI SVET:
Vojko Novak (predsednik), Blaž Matekovič, Viktor Damjan, Marjan Mayer, Franci Strle, Breda Pavlič, Lojze Cepuš, Karel Destovnik, Tatjana Pust, Artur Boroje, Mišo Javornik, Vladimir Jerman in Ivan Hafner

UREJA UREDNIŠKI ODBOR:
Zvone Kržišnik (glavni urednik), Mišo Javornik (odgovorni urednik), Dragica Bošnjak, Artur Boroje, Matija Což (tehnični urednik), Bogdan Pogačnik, Milan Turel, Bogdan Fajon in Darinka Legat

Rokopisov in fotografij ne vračamo

Tisk: ČGP »Delo« TOZD Grafika, Likozarjeva 1